

[Maigaard.]

der indføres en rentesikring, således at staten dækker rentebyrden ud over 6 pct. Det har ikke været muligt at overbevise forligspartierne om dette synspunkts rigtighed. Jeg synes, at det lægger en vældig grænse, at folk, der er i en vanskelig situation, skal påtage sig en rentebyrde på halvdelen af låneprovenuet for overhovedet at få lånene. Derfor tror jeg ikke, at der er megen effekt i den side af lovforslaget.

Det andet led i regeringens gestus drejer sig om den kaution, forligspartierne er villige til at yde, en såkaldt tabskaution. Den långivende bank kan først få statens del af tabet dækket ind, når det er konstateret. Den kautionsform vil animere långiverne til at presse fiskere, der har svært ved at klare deres forpligtelser, frem mod en konkurs for at få tabet konstateret. SF har derfor foreslået, at kautionen bliver en selvskyldnerkaution, hvor långiveren kan gå til staten, når låntageren ikke opfylder sine betalingsforpligtelser. Der er grund til i denne sammenhæng at bemærke — ikke mindst til hr. Kjeld Olesen, som jo ikke har fulgt arbejdet og derfor spurgte med nogen undren, hvorfor vi ikke ville støtte lovgivningen — at den danske bankforening og Danmarks Sparekasseforening meget sagligt — man kan jo ikke just sige, at disse to foreninger udtrykker sådan blødsøden kapitalisme — meget sagligt har sagt:

„Garantiformen tabskaution accepteres normalt ikke af pengeinstitutterne, der i praksis stiller krav om selvskyldnerkaution.“

Men disse normalt ikke blødsødne kapitalister har altså fået deres overmand i landbrugs- og fiskeriministeren, som er endnu hårdere, og som vælger en form, der ikke vil få megen effekt, simpelt hen fordi den ikke kan bruges og ikke vil blive brugt.

Forligspartierne har ikke været til at råbe op her, og når vi undlader at stemme ved lovgivningen, er det, fordi vi mener, at dette er sminke, som landbrugs- og fiskeriministeren skal bruge, det er sminke, som forligspartierne skal bruge, der er ikke tale om en reel indsats for et erhverv, der er i tidsmæssig klemme. Denne sminken landbrugsministeren om vil vi ikke være med til. Vi vil så hellere sige klart, at fiskeriet ikke har mange venner i dette ting. Det må det ind-

stille sig på, men man skal ikke komme og sige til det, at man har hjulpet det ved de lovforslag, der ligger her.

Et særligt problem udgør det bornholmske fiskeri, fordi fiskerikrisen har slået hårdt igennem i det bornholmske samfund, hvor 15 pct. af befolkningen er afhængig af fiskeriet. Dette forhold medfører, at det bornholmske fiskeri efter vores mening bør have en særstilling i kriselovgivningen. SF har derfor foreslået, at statsgarantien hæves fra 50 pct. af lånet, som gælder efter lovforslaget, til 100 pct. af lånet for bornholmsfiskernes vedkommende, og dette med en 100 pct. selvskyldnerkaution er jo ikke noget, der er ukendt inden for det offentlige. Det er en kautionsform, som gives i andre sammenhænge af det offentlige, og derfor må den også kunne bruges her. Ministeren ser spørgende ud. Tal med undervisningsministeren, hun kender udmærket godt systemet fra undervisningssektoren. Forligspartierne har ikke været til at få i tale heller på dette område, og beklageligt nok har de to bornholmske folketingsmænd heller ikke været til at råbe op på dette felt.

Har ministeren gjort lidet, så har et parti, der normalt ynder at fremstille sig som fiskernes venner, nemlig fremskridtspartiet, gjort endnu mindre. Jeg synes, det var interessant at høre hr. Halvgaards indlæg, fordi han ikke havde nogen som helst politik for den situation, som ligger her. Det var en snak om det selvhjulpne erhverv, og det skal fedt hjælpe, når nøden banker på døren inden for 1-2-3 måneder. Men det var den snak, vi fik, ganske som i udvalget, at det, det drejede sig om, var, at der skulle skabes skattelettelse, det var langsigtet, og det måtte man så se frem til.

Jeg synes, der er grund til at spørge fremskridtspartiet: hvad vil man fra fremskridtspartiets side gøre over for fiskeriet nu? Vi er ikke interesseret, og jeg tror heller ikke, fiskerne er interesseret i fremskridtspartiets visioner om, hvordan det bliver, når partiet engang får gennemført sit skatteprogram. Hvad vil man gøre nu? Hvad vil man gøre med udsigt til en række fallitter og krak i den nærmeste fremtid? Er fremskridtspartiets svar i denne situation hr. Halvgaards laissez faire-tale, eller har man en aktiv politik, en politik for et erhverv, der er kommet i en akut klemme? Jeg synes, at